

tionel tilgængelighed, og den vil regeringen gerne bygge videre på i sit lovforslag nr. L 106.

Der er jo ikke nogen i dette Folketing, der ikke vil gøre alt godt for de handicappede. Vi har alle sammen hørt om dårlige tilgængeligheds løsninger, og senest har Dansk Handicap Forbund gjort mig opmærksom på en række af disse løsninger. Dem skal vi selvfølgelig undgå, og Økonomi- og Erhvervsministeriet har derfor i øjeblikket en dialog med handicaporganisationerne om tilgængelighed, herunder hvordan dårlig tilgængelighed kan undgås. Boligudvalget vil selvfølgelig blive orienteret om resultaterne af de møder.

Taler vi om tilgængelighed på transportområdet, kan jeg sige, at regeringen arbejder for at skaffe gode transportmuligheder for alle, også handicappede. Trafikforliget fra november 2003 betyder, at der bruges 50 mio. kr. til tilgængelighedsforbedringer på stationer, og denne aftale kommer oven i det beløb på 25 mio. kr., som regeringen allerede har besluttet at anvende til elevatorer. I alt er der altså afsat 75 mio. kr. til handicaptilgængelighed på transportområdet, og herudover vil jeg blot nævne, at 100 stationer ved udgangen af 2003 har gennemløbet stationsmoderniseringsprojektet.

Kl. 18.35

I B 103 foreslås det, at der skal stilles tilgængelighedskrav ved ejerskifte i liberale erhverv. Jeg vil gerne sige, at jeg er meget enig i, at tilgængelighed til bl.a. sundhedsklinikker er vigtig, men jeg synes dog, at forslagsstillerne har valgt en lidt forkert fremgangsmåde, bl.a. fordi lovpligtige tilgængelighedsforbedringer ved ejerskifte kan koste alt fra 15.000 kr. til langt over 1 mio. kr., hvis en praksis er placeret i etagebyggeri, og det er vel at mærke udgifter, som pålægges de enkelte læger eller apotekere, når de køber praksis eller apotek.

Jeg synes, at også her er det vigtigt med dialog i stedet for bare at køre frem. Sammen med indenrigs- og sundhedsministeren vil jeg derfor arbejde videre med at se på, hvad der kan gøres for at forbedre tilgængeligheden til sundhedsklinikkerne. Jeg har i den forbindelse allerede haft kontakt til Apotekerforeningen, og jeg har sat mine embedsmænd til at arbejde videre med at finde en løsning på tilgængelighedsproblemerne til apotekerne. Men regeringen kan altså ikke støtte forslaget.

Angående individuelle kørselsordninger foreslår forslagsstillerne en række ændringer i bestemmelserne, bl.a. fordi handicappede ople-

ver store forskelle i serviceniveauet fra amt til amt. Når det gælder den kollektive trafik, herunder de individuelle kørselsordninger, er tilrettelæggelsen af tilbuddene lagt ud til amterne, fordi det er dem, der er bedst til at vurdere behovet, og når vi lægger ansvaret ud til regionale og lokale enheder, vil det naturligvis betyde, at der kan være forskel i tilbuddene. Det er der også i den kollektive trafik generelt. Regeringen mener ikke, der er behov for så omfattende ændringer som dem, der foreslås, men vi vil gerne have en præcisering af reglerne, som vi lovede i handlingsplanen.

Når det gælder efteruddannelse, er det regeringens målsætning, at handicappede skal have adgang til uddannelse, også efteruddannelse, ligesom alle andre. Vi har igangsat en forsøgsordning vedrørende specialpædagogisk støtte til en udvalgt type efteruddannelse, nemlig AMU-uddannelserne, og vi skal bruge de erfaringer, vi får fra den ordning, til at se på, hvilke ændringer vi kan lave på efteruddannelsesområdet for at sikre handicappede de bedst mulige betingelser.

Jeg må altså på regeringens vegne desværre afvise de to beslutningsforslag, og jeg vil samtidig gerne sige, at i forbindelse med førstebehandlingen af L 106 tilkendegav jeg, at vi faktisk havde gennemført nye initiativer på handicapområdet, som ikke er set i mange, mange år – over 1 mia. kr. i nye initiativer i tidsrummet 2002-2004 og omkring 800 mio. kr. i tidsrummet 2005-2007. Men som jeg også sagde dengang, er det jo ikke regeringen alene, der har tilvejebragt midlerne. Meget er sket gennem satspuljeforhandlingerne, og meget er sket gennem forslag, der har været stemt bredt for her i Folketinget. At prøve at lægge op til, at der ikke er sket noget på området, vil jeg blive ved med at afvise, og jeg er desværre også nødt til at afvise de to forslag, for de er ikke gode nok.

Formanden:

Jeg vil gerne bede økonomi- og erhvervsministeren om at blive stående. Der er foreløbig tre korte bemærkninger, fru Jytte Andersen, hr. Martin Lidegaard og hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg erindrer ikke, at nogen har påstået, der slet ikke er sket noget. Jeg erindrer, at der er partier, som har sagt, at der ikke er sket tilstrækkeligt, og det gav anledning til, at økonomi- og erhvervsministeren i forbindelse med behandlin-